Läheme, mehed, merele,
Püüame püha kalada,
Laia laane lappuvesi,
Mere põhja mehikesi.
Wõtame wõrgud mõõndikust,
Nooda-võied kütkeesta,
Nooda-võlgid roppelista,
Nooda-pära pärna orsalt.
Wiime wõrgud wenedelle,
Noodad parnes paatidelle,
Loome Looja loomaseida:
Siis me saame suured siiad,
Suured siiad, laiad lutsud,
Ahvenad õige mürakad,
Tulevad silgud sileda,
Tõstad parnes paaristikku,
Tõstad vudu vulutama.
Tõesse lahkme lähemalle.
Mie naeta naaguteme,
Wõrgu võisi waoguteme,
Paati poole paisutame.
Sinisilgud need sileda
Waoad wangi walusaste.
Siis me saame suured sõõgid,
Suured sõõgid, suured jõõgid,

Kasvab vuld meil rukkurisse.
Oh Sunal, Sunalukene!
Saada meil sada kalada,
Sada suuri siigasida,
Sada laia lutsusida,
Sada suuri ahvenaida,
Lugelmata sinisilgud,
Laia laake lappuvesi;
Mere põhja mehikesed.
Weevene, veermevene,
Laevavene, laevuvene,
Pipvene, paadikene,
Ära meid ära uputa,
Ära kummuli rukuta,
Kui me laome loome,
Püüame püha kalada,
Mere liimalt lutsusida,
Kimialta kiiskasida!
Mehed saitvad merda mööda,
Naesed Narva teeda mööda,
Tütterid jõe jõgeda,
Pojad Loome silla poole
Püüavad kallist kalada
Laia laane langudesta,
Mere karma veerudesta,
Udu-auru ajemesta,